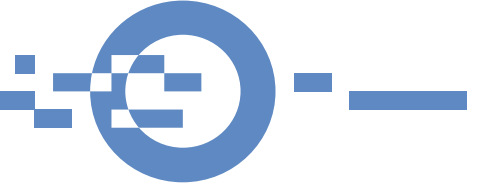

FİKRİ GÜNDEM

AIPPI Türkiye Bülteni
Kasım 2014
Sayı: 6

AIPPI
TÜRKİYE

İÇİNDEKİLER

.1 ÖNSÖZ

.2 MESLEK

.3 OYUN

.4 MARKA

.5 PATENT
*Ödüllü sorularımızı içermektedir.

.6 PUBLICATIONS

Değerli Üyeler,

Artık yeni adıyla anılacak olan AIPPI WORLD CONGRESS bu yıl 13-18 Eylül 2014 tarihlerinde Toronto’da gerçekleşti. Özellikle **“Second Medical Use”** ve **“Exhaustion issues in copyright law”** ile ilgili konu soruları, hem hazırlık çalışmaları hem de EX-CO’daki onay süreçleri bakımında heyecanlı ve çekişmeli geçti.

Öyle ki, Exhaustion Issues in Copyright Law ile ilgili konu sorusunun belki de en can alıcı noktası olan **“On-line Exhaustion”**la ilgili sorular üzerinde bir türlü uzlaşma sağlanamadı. Hazırlık çalışmaları sırasında Almaya, İsveç ve Fransa başta olmak üzere ülkelerin pozisyonlarını değiştirmemekte ki ısrarı (uploaded / downloadable / on-line gibi iletişim terimlerinin anlamları, kapsamı konusunda bir fikir birliğinin olmaması, konu teknik / bilişimle ilgili olunca national / regional / international gibi hukuki terimler yerine worldwide gibi daha ticari ve bilişim dünyasına ait terimlerin tercih edilmek istenmesi, “alienation of rights” veya “transfer of rights” arasında fark var mıdır gibi ince hukuki tartışmalar, İngiliz grubunun tartışmalara REDHOUSE ile katılması...) sonucunda İsveç’in çözüm önerisi **“online exhaustion”** ile ilgili sorunun ayrı bir konu sorusu olarak tartışılması oldu. Diğer bir deyişle bu konu sorusunun en can alıcı odak noktasının cevapsız kalması Amerikalı bir delegenin ifadesiyle **“Under these circumstances we now already exhaust the online exhaustion issue”** şeklinde özetlenebilir. İsveç Grubunun arkasında durduğu bu öneri Plenary Session’da reddedildi. Konu o kadar uzlaşılmayan bir konuydu ki, oylamada **“EVET”** oylarının toplam sayısının **“HAYIR+ÇEKİMSER”** oy sayısı ile eşit olmasının (EVET 65; HAYIR 52; ÇEKİMSER 13) nasıl yorumlanacağı da ayrı bir usul tartışmasına yol açtı.

VOTE 15

Bizler de ulusal grup olarak, içerik kadar tüzüğe ve usule de hakim olmamız gerektiğini hatırlamış olduk. Bir başka konu sorusu oturumunda evet ve hayır oylarının eşit çıkması durumunda yeniden oylama yapılmasına gidilmişken, söz konusu oturumu yöneten başkanın bu konuya daha hassasiyetle yaklaşması tüzüğün doğru şekilde uygulanmasını sağlamış oldu.

“On-line exhaustion”a ilişkin sorunun başka bir konusu sorusu olarak yeniden tartışmaya açılmasına ilişkin öneri daha sonra ExCo II’de Bureau tarafından yeniden gündeme alındı ve kabul edildi. Son ana kadar önerilerinden vazgeçmeyen ve ortak duruş sergilemekte, diğer

gruplarla iletişim halinde kalarak destek toplamakta ısrar eden gruplar konu sorusunun tartışıldığı ana toplantıdan sonra bile sonucu değiştirecek çabalarının sonucunu almış oldular. Son günün son toplantısı olan ExCo II'nin de ne büyük önem taşıdığını tekrar tecrübe etmiş olduk. Türkiye Ulusal Grubu olarak bir arada bulunduğumuz ve delegelik görevini üstlenen meslektaşlarımızla birlikte İsveç'in bu önerisini mantıklı bulmuş ve destek vermiştik. Dolayısıyla sonuç bizi de memnun etti.

"Second Medical Use"un tartışıldığı Plenary Session, belki de Türkiye'den en kalabalık ve aktif katılımın olduğu konu sorusu olarak akıllarda kaldı. Bu bölümün içerik detaylarını Genel Kurulumuzda paylaşıcağız. Ayrıca sitemizde son kararlar da yakında yayınlanacak.

"The basic mark requirement under the Madrid System" ile ilgili konu sorusuna ilişkin Plenary Session'da AIPPI üyeleri "an abolition of the basic mark requirement" veya "an abolition or freeze of the dependency on the basic mark" istemedikleri; uluslararası marka başvurusunun sahibi ile 3. kişilerin hakları arasında dengeyi sağlamak için, beş yıllık bağımlılık süresinin üç yıla indirilmesinin yeterli olacağı konusunda uzlaşıldı.

2015 Rio konu sorularının başlıklarına baktığımızda, çok tartışmalı geçeceğini şimdiden görebiliyoruz. Louboutin'in "Kırmızı taban" markasının Hollanda'da "İslam'a hakaret ettiği" iddia edilen bir karikatürde kullanılmasının dava konusu olduğunu hepimiz biliyoruz. İfade özgürlüğünün sınırları ile marka sahibinin haklarının yarıştığı davadan yola çıkarak gündeme gelen Q245'in konusu "**Free Riding / Parasitism**" olarak sınırlanmış. Toronto'daki Kongre'de aynı başlıklı bir sunum olduğunu da hatırlatmak isteriz.

"Exceptions to and limitation of copyright protection for libraries and archives and educational institutions" başlıklı Q246 ise WIPO'nun üzerinde çalıştığı bir konu hakkında AIPPI görüşünün netleşmesi açısından önemli.

"Trade –Secrets / Momentum for changing Trade Secrets Protection" başlıklı Q247 ise, fikri hakların – ticaret hukuku ilişkisinin ne kadar iç içe olduğunu görmek açısından önemli olacaktır.

WORKSHOP'lara gelince neredeyse her birinin bir Plenary Session ile çıkışıyor olması bu kongrenin farklı bir akademik tarafını takip etmek isteyen fakat aynı zamanda konu sorularını ulusal grup delegeleri olarak yakından takip etmek, ön çalışmalarına katılmak, ve oy kullanmak gibi görevleri olan kişiler için maalesef sorun oluşturuyor. "**Biosimilar pharmaceutical products**" başlıklı sunum, hukuk dünyası hızla değişen teknolojiyi nasıl yakalayacak diye düşündürdü. Peki ya ülkemiz FM hukuku ve içtihadı bunlardan nasıl etkilenecek, harmonize olma yolunda hızlı adımlar atabilecek mi yoksa yön verici değil takip edici olmayı mı tercih edecek?

"IP Implications of 3D Printing" başlı başına bir dünyayı bize tanıtmaya açısından önemliydi. Workshop, CANON yetkilisinin sunumuyla başladı. Konuşmacıların ellerinde tuttıkları "plastik bileziğin", 15 dakika gibi kısa bir sürede 3D printer ile üretildiği bir dünyada; insanların internette dolaşırken gördükleri bir PRADA çantayı "3d printer" ile 15 dakikada

üretebilecekleri günlerin çok uzak olmayabileceğini görmek, hukukçuları şimdiden heyecanlandırıp, düşündürmüştü. “3D printer”ların protez / yapay organ yapımı gibi tıbbi alanda kullanımına ilişkin sunum ise ufuk açıcıydı. Bu konunun çok yakında bir konu sorusu haline gelmesi ise çok mümkün.

Türkiye’de de ağırladığımız Mario Franzosi’nin de bilirkişi olarak katıldığı **“International IP Arbitration”** başlıklı sunuma (Mock Trial) doğal olarak çok büyük bir ilgi olduğunu gördük, ancak Türkiye adına görevimiz yapmak üzere Plenary Session’a katılmak zorunda olduğumuz için ne yazık ki, izleme şansını bulamadık.

Mock Trial dokümanlarına <http://goo.gl/5clKzs> adresinden ulaşabileceğinizi de hatırlatmış olalım.

Patenting computer implemented inventions; Use of survey evidence in trademark cases; Copyright aspects of embedding, framing and hyperlinking; Cross-border infringement of IP rights; Patent Term Extensions and Supplementary Protection Certificates (SPCs) – Latest developments ise bu kongrenin ilgi çeken diğer etkinliklerine ait başlıklardı.

EX-CO’da ve General Assembly’de Bureau’nun teklifi ile gündeme gelen AIPPI **“iç işlerine”** bakacak olursak;

- Kongre’nin adının “AIPPI WORLD CONGRESS” olmasına karar verildi (Diğer aday isim World Intellectual Property Congress hem içinde AIPPI adı geçmediği hem de WIPO tarafından düzenleniyormuş izlenimi yaratabileceği ve aynı zamanda jenerik bir isim olması sebebiyle tercih edilmedi.)

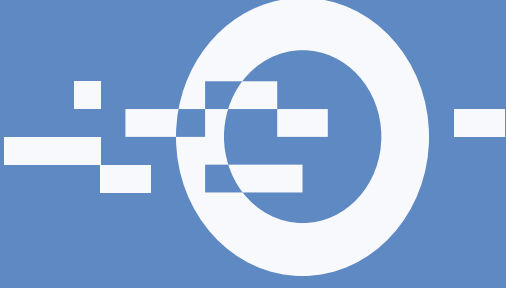
- Kongrelerde simultane çeviri için yapılan masrafların yüksekliğinden ve buna rağmen neredeyse hiç kullanılmıyor olmasında yola çıkılarak, Bureau tarafından çeviriyle ilgili hükmün – **üyelerin kendi içinde ardıl çeviri yapmasına olanak verecek şekilde**- değiştirilmesi için önerge verildi. Ancak EX-CO Gündemi’nde –Miscellaneous- başlığı altında Kurul’a sunulan bu öneri, Kurul’a sunulmuş tarzı demokratik olmadığı için içerik olarak kabul görse de kabul edilmedi. İlgili kararın –**vote par correspondances**- ile e-mail ortamında yapılmasına karar verildi.

Bu ve sonraki kongrelerde ulusal grubu temsilen delege olarak, gözlemci olarak yer alacak kişilerin önceki çalışmalarda, oradaki ön çalışmalarda ve bizzat oylama sırasında taşıdıkları yetki ve sorumluluklarını nasıl kullanmaları gerektiği, pozisyon alma konusunda ulusal grup olarak topluca nasıl bir performans göstermemiz gerektiği ise sanıyoruz başka bir yazı konusu olabilecek kadar önemli.

Rio’da buluşmak üzere diyelim...

Nazlı Korkut

Bilge Taşkara

AIPPI
TÜRKİYE

MESLEK

PATENT VE MARKA VEKİLLERİ MESLEĞİNE YAKINDAN BAKIŞ

Avukat olup/olmadıklarına bağlı olarak ‘Patent ve Marka Vekilleri’ iki ayrı grup oluşturur.

** Avukat olarak baroya kayıtlı bulunan ‘Patent ve Marka Vekilleri’*

** Avukat olmayan ‘Patent ve Marka Vekilleri’*

Türk Patent Enstitüsü (T.P.E.) nezdinde kayıtlı ‘Patent ve Marka Vekilleri’nin yüzde 60 kadarının aynı zamanda avukat olduğunu belirtmekte fayda var.

Aynı zamanda avukat olan ‘Patent ve Marka Vekilleri’, avukatlıkla ilgili mevzuata ve bu bağlamda avukatlık kanununa, Türkiye Barolar Birliği’nin ‘meslek kuralları’na tabidir. Avukatlık mesleğinin ifasında söz konusu ‘meslek kuralları’nı gözeterek hareket etmedikleri takdirde, tabi oldukları barolar vasıtasıyla kendilerine kanun ve yönetmelikte öngörülen yaptırımlar uygulanır.

Bunlardan bazılarının kısaca değinmekte fayda var; Bilindiği gibi avukatlara reklam yapmak yasak (1136 sayılı Avukatlık Kanunu Madde 55). Ancak avukatlar T.P.E.’nin organize ettiği sınav neticesinde kazanmış oldukları resmi ‘Patent’ ve/veya ‘Marka’ vekilliği sıfatlarını antetli kağıtlarında ve büro levhalarında kullanamaz. Çünkü bu sıfatların kullanılması barolarca reklam kabul edilerek yasaklanmıştır. Oysa, bu sadece avukatın uzmanlaşmış olduğu bir alanı göstermekten ileriye gitmez. Örneğin, Almanya’da belirli hukuk alanlarında ilave bir eğitim alarak uzmanlaşan avukatlar, ‘Fachanwalt’ olarak anılır. Diğer bir örnek ise Avukatlık Kanunu Madde 48; avukatların üçüncü kişiler vasıtasıyla iş alması halinde kendilerinin altı aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılmasını öngörür.

Ancak, şu anki durumu irdelediğimizde, Avukatlık Kanunu hükümlerinin ve Türkiye Barolar Birliği ‘Meslek Kurallarının’, T.P.E. nezdinde yürüttükleri işlemler için de Avukat olan ‘Patent ve Marka Vekilleri’ne uygulanacaklarına dair, referans olabilecek bir karar bulunmuyor.

MESLEK

Diğer taraftan, avukat olmayan ‘Patent ve Marka Vekilleri’nin ise, tabii olduğu ‘meslek kuralları’ yoktur. Zaten ‘Patent ve Marka Vekilleri’nin tabi olduğu hiçbir meslek kuralı bugüne kadar yürürlüğe konmamıştır.

Ayrıca, ‘Patent ve Marka Vekilleri’nin, mesleki faaliyetlerini organize eden ve meslekte disiplini sağlayacak hiçbir kurum bugüne kadar oluşturulmadı.

Dolayısıyla avukat olmayan ‘Patent ve Marka Vekilleri’ne karşı, mesleki faaliyetlerinden ötürü uygulanabilecek disiplin yaptırımları olmadığı gibi, bu yaptırımlara karar verip uygulayacak ve de mesleki faaliyet ile ilgili şikayetlerin/taleplerin yöneltilebileceği bir kurum ülkemizde henüz bulunmuyor.

Ülkemizde avukat olan ‘Patent ve Marka Vekilleri’, uluslararası olarak tespit edilen ‘meslek kurallarının’ büyük çoğunluğunu, tabi oldukları avukatlık mevzuatı itibarıyla, karşılıyor.

Oysa, avukat olmayan ‘Patent ve Marka Vekilleri’nin herhangi bir ‘meslek kurallarına’ tabi bulunmaması, hem vekiller arasında, hem vekil atayanlar açısından, hem de T.P.E. açısından uygulama seviyesinde büyük bir dengesizlik ve belirsizlik unsuru olmaya devam ediyor.

‘Patent ve Marka Vekilleri’ni ülke temelinde temsil edecek ve yönetecek bir şemsiye kurumun, özellikle Avrupa Patent anlaşmasına üye ülkelerde, bir kanun ile kurulduğunu bu meyanda belirtmek gerek. Meslekteki bütünleşmenin eksikliği ve ‘Meslek kuralları’ temelinde bir tekdüzeliğin olmaması ve de bunları tek elden uygulayacak kurumun eksikliği, haliyle ‘Patent’ ve ‘Marka Vekillerinin’ mesleki olarak asimetrik gelişmesinin ana nedenidir.

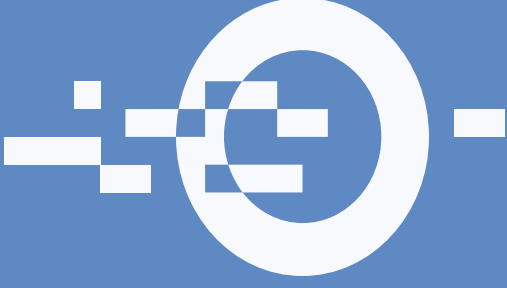
Ayrıca, ‘Patent ve Marka Vekilleri’nin monoton ve tekdüze bir eğitim (syllabus) alması, haliyle mesleğin bir bütünlük içinde gelişmesini ve uygulanmasını beraberinde getirir. Bilindiği kadarıyla ülkemizde böyle bir tedrisat bugüne kadar uygulanmadı. Bu konuda bilinen tek örnek, İstanbul Teknik Üniversitesi’nin patent vekili eğitime yönelik organize ettiği sertifika programıdır. Ancak, bu programın 1’inci modülü 2013 Ekim – 2014 Mart tarihleri arasında yapıldıktan sonra, 2’nci modülü açılmadı. Aynı zamanda bu programın durdurulması ile ilgili de İTÜ’den herhangi bir açıklama da yapılmadı.

MESLEK

Herkesin aynı kurallara tabi olması ve yeknesak bir eğitim ile ancak sözü edilen asimetrik gelişimin ve uygulamanın önüne geçilebilir. 'Patent ve Marka Vekilliği' yapanların hepsini kapsayan 'meslek kurallarının' olmaması, ve de eğitimden geçmeden vekillik sıfatını kazanması vekillerin mesleki olarak benzer bir düzeyde gelişmesini engelleyici nitelikte görünüyor.

Bugüne kadar süregelen uygulama itibariyle, vekillik sıfatını kazanmak için şeklen yapıldığı bilinen bir sınavın bu amaç için yetersizliği defalarca gözlemlendi ve bu yetersizlik meslektaşlarımız tarafından pek çok platformlarda dile getirildi.

Türk Patent Enstitüsü tarafından hazırlanarak, Meclise sevk edilen torba kanundaki vekillik mesleğinde, ağırlıklı olarak, disiplini sağlama amacına yönelik hükümler, maalesef, meslekte bütünlüğü sağlayacak ve yukarıda belirtilen iki grup arasındaki rejim farklılığını giderebilecek nitelikte olmayacak.

AIPPI
TÜRKİYE

OYUN

OYUN

Konuk Yazar: Dr. Mete Tevetoğlu
MALTEPE ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ
ÖĞRETİM ÜYESİ
metetevetoglu@gmail.com

DİJİTAL OYUNLARDA HACK VE HİLE TARTIŞMASININ FİKRİ MÜLKİYET HUKUKU PERSPEKTİFİNDEN GÖRÜNÜMÜ

Modern dijital çağın en interaktif ve en çok tercih edilen eğlence ürününün dijital oyunlar olduğu artık bilinen bir gerçektir¹. Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de dijital ürün kültürünün ve dijital eğlence piyasasının en önemli ögesi dijital oyunlardır².

Dijital oyun³ kavramı ile kastedilen ise tanımı mümkün olduğunca kapsayıcı şekilde ortaya koymak adına; iletişim amacıyla kullanıma fonksiyonu olup olmadığına bakılmaksızın herhangi bir dijital araç vasıtasıyla indirilebilen, herhangi bir dijital araç vasıtasıyla oynanabilen veya yüklenebilen, çoğunlukla dijital yayın platformlarında çoğaltılarak yüklenmesi mümkün şekilde hak sahipleri tarafından belirli şartlara tabi şekilde barındırması gerçekleştirilmiş, her yaştan bireyin ürünün türüne göre ücretli veya ücretsiz şekilde edinmesinin söz konusu olabildiği, yazılımlardan, görsellerden, hikayelerden veya senaryolardan ve müzik öğelerinden oluşan, kullanıcının etkileşimi ile değişken içeriklerin ortaya çıkması mümkün, birden çok eser tür veya unsurunu bünyesinde barındırarak multimedya vasfı arz eden eserler olarak ifade edilebilir. Hukuki düzenlemeler açısından bakıldığında ise dijital oyunların tanımlanması noktasında ve buna bağlı olarak özel bir hukuki korumaya konu edilmesi bakımından ciddi eksikliklerin bulunduğu tespit edilmektedir.

1- Dijital oyun sektörü sürekli olarak büyümekte olan dinamik bir sektördür. Günümüzde bir milyardan üzerinde insan dijital oyun oynamaktadır ve bireylerin bu oyunlar ile tanışma yaşları giderek düşmektedir. Dijital oyun sektörünün büyüklüğü yaklaşık olarak 70 milyar dolar olarak hesaplanmaktadır ve krizlerden en az etkilenen sektörlerin başında gelmektedir (Türkiye Dijital Oyunlar Federasyonu'nun (TÜDOF) internet sitesinde yayımladığı dijital oyun sektörü raporu (Kısaca: "Rapor" olarak anılacaktır) için bkz. www.tudof.org.tr)

2- "Rapor"a göre; Türkiye'deki dijital oyun kullanıcılarının sayısı yaklaşık olarak 20 milyondur.

3- Dijital oyun tanım olarak; oyuncunun elektronik bir sistem veya bilgisayarla kurduğu etkileşim neticesinde oluşan sonucun, ekran veya benzeri bir görüntü sistemi aracılığı ile gösterilmesidir. Bu nedenle ilk dönemlerde dijital oyunlar video oyun veya bilgisayar oyunu olarak da adlandırılmıştır (Rapor).

4- Konu hakkında detaylı açıklamalar ve tartışmalar için bkz. Selva Kaynak-Mete Tevetoğlu Bilgisayar Oyunlarının Telif Hukuku Korumasından Yararlanmasında, Legal Fikri ve Sınai Haklar Dergisi, V. 8 Y. 2012

Mevcut yasal düzenlemeler karşısında dijital oyunlar, hak sahipliği tartışması şimdilik bir yana bırakılacak olursa, eser olarak kabul edilmekte ve korunmaktadır. Eser olarak dijital oyunların hangi eser kategorisine dahil olması gerektiğine dair tartışma halen devam etmekte ise de pratik olarak bu tartışma neticesinde varılacak olan kararın dijital oyunların eser vasfını ve fikri hukuk tarafından korunmasına dair kabulleri etkilemeyeceği düşünülmektedir⁴. Bu sebeple dijital oyunların tabi olduğu hukuki korumanın eser vasfı dikkate alınarak belirlenmesi uygun ve yerindedir. Öte yandan az evvel değinildiği gibi dijital oyunlar multimedya eserlerdir. Yani dijital oyunlarda birden çok diğer eser kategorisine konu, birbirinden farklı ve bağımsız unsur bir arada ve bütünleşmiş şekilde yeni bir işleve, yeni bir fonksiyona dahil edilmiştir. Böylece dijital oyunda yer alan örneğin bir müzik eseri normal şartlar altında bağımsız bir şekilde

OYUN

eser vasfı dikkate alınarak korunurken bir dijital oyuna dahil edildiğinde hem bağımsız bir müzik eseri olarak korunması hem de dahil olduğu dijital oyuna vaki bir ihlal karşısında oyun kapsamında korunması mümkündür. Aynı durum ve sonuç oyunun senaryosu yahut oyunda kullanılan görseller, tasarımlar için de aynen geçerlidir. Bu örnekler için yapılan değerlendirme ve varılan sonuç dijital oyunların yazılım unsuru yani kodları için de aynen kabul edilmek gerekir. Diğer bir ifade ile dijital oyunların kodları, bunların bilgisayar yazılımı olması bakımından hem bağımsız şekilde hem de dijital oyunun önemli bir bileşeni ve unsuru olması bakımından dijital oyuna vaki ihlallerin oyunun kodlarına yönelik olması halinde dijital oyunun bir eser olması noktasında fikri hukukun korumasına layık ve uygundur. Bu iki cepheli koruma ve nitelendirme uygulama bakımından karışıklık yaratma riski ile eleştirilebilirse de aslında bu neviden bir eleştirinin haklılık payının bulunduğunu söylemek mümkün gözükmemektedir. Zira bağımsız bir unsur olması, bağımsızlaştırılabilmesinin mümkün olması ölçüsünde dijital oyun kodları yazılım korumasına uygun ve elverişlidir. Öte yandan dijital oyunun unsuru ve multimedya eserin bileşeni olması noktasında ise oyun kodlarının oyunun kendisi bir eser vasfı arz ettiği ölçüde bütünsel şekilde himaye edilmesi bir karışıklık yaratmaktan ziyade muhtemel karışıklıkları engelleme işlevini haiz olacaktır. Dijital oyunlara yönelik ihlallerin ve bu arada en çok da hack veya hile programlarının ağırlıklı şekilde oyun kodlarını hedef aldığı gerçeği dikkate alındığında oyun kodlarının iki farklı açıdan hem bağımsız hem de bütünsel bir korumaya layık ve uygun olduğu daha kolay anlaşılabilir. Gerçekten de dijital oyunlara yönelik en yaygın ve güncel ihlal tipi hack veya hile programları, diğer bir ifadeyle üçüncü taraf yazılımlarıdır. Bu tür yazılımların zararlı yazılım vasfında olduğu şüphesizdir. Buna ilaveten dijital oyunlar açıklanan eser korumasının yanı sıra kullanılmaya elverişli veya kullanılmakta olan iş ürünü niteliklerinin bulunması sebebiyle de genel olarak haksız rekabet korumasına uygun iş mahsulleridir. Dijital oyunlar, çevrim içi olup olmadığına bakılmaksızın bilişim sistemi vasfındadır. Bu sistem kodlardan ve diğer unsurlardan oluşur. Oyun kodları bilişim sisteminin işleyişini tayin eden unsurlar olarak oyunun kurallarını ve hukuki ifadesiyle oyunda sahibinin hususiyetini belirleyen en önemli unsurlardır. Bilişim sistemi vasfının ötesinde ve buna ek olarak dijital oyunlar yine çevrim içi olup olmamalarına bakılmaksızın pek çok bilgi ve veriyi barındıran ve işleyen bir fonksiyona ve özelliğe de sahiptir. Buna göre dijital oyunların açıklanan fonksiyon ve özelliği oyunların önemli bir kısmının veri tabanı tanımına da uygun oldukları değerlendirilebilir. Görüldüğü üzere multimedya eser olmanın da bir sonucu olarak dijital oyunlar arz ettikleri özellikler bakımından her ne kadar özel bir hukuki himaye rejimine tabi tutulmamış olsalar da pek çok diğer hukuki tanım ve korumaya layık çeşitli yönler ve özellikler taşımaktadırlar. Burada sayılanlar bazında dijital oyunlarda en sık hak ihlali tipi olan hack veya hile programlarına karşı ne gibi hukuki çarelerin tatbik edilebileceği de aslında önemli ölçüde ortaya çıkmaktadır.

OYUN

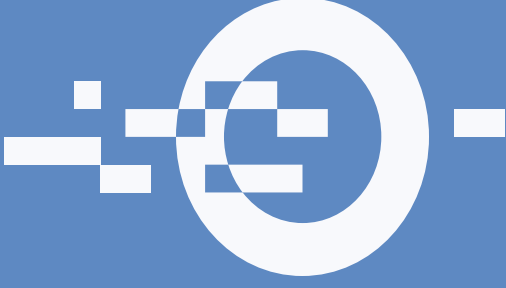
Her şeyden evvel dijital oyunların kodlarının hukuka aykırı şekilde ele geçirilmesi ve değiştirilmesi, dönüştürülmesi suretiyle üretilen hack veya hile programları ve bunların kullanılması suretiyle yahut satılması ile menfaat elde edilmesi tipik bir bilişim suçu vasfında olup çok sayıda suçun sayılan işlem basamaklarında ayrık şekilde ortaya çıkması mümkündür. Normal şartlar altında bilişim suçlarına ilişkin düzenlemeler uygulamacılar tarafından sadece çevrim içi sistem erişimi ile işlenebilen eylemler aracılığı ile tipikleştirilmekte ve bununla sınırlı olarak algılanmaktadır. Oysa modern bilişim suçları ve eylem tipleri bu dar ve sınırlandırıcı yaklaşım karşısında cezasız kalmaya uygun değildir. Zira dijital oyunların kodlarının haksız ve hukuka aykırı şekilde ele geçirilmesi örneğin ücretsiz oynanabilen oyunlarda oyun dosyasının indirilmesi sonrası ayırıştırmanın çevrim dışı ortamda yapılması sebebiyle tipik veya alışlagelmiş bilişim ihlallerinden ayrılmaktadır. Oysa bu kısmi farklılık eylemin bilişim suçu vasfını zayıflatan bir unsur olmaması gerekir. Çevrim içi olup olmamasına bakılmaksızın bilişim suçu vasfındaki eylemlerin üzerinde icra edildiği sistemin veya sistemi oluşturan veri yahut kod bütünlerinin korumaya tabi olduğu unutulmamalıdır. O itibarla eylemin vasıflandırılması noktasında eylemin çevrim içi veya dışı şekilde icra edilip edilmemesi bir kriter olmaması gerekir. Tam aksine buradaki temel kriter ve başlangıç noktası ortada otomatik işlem yapabilme, sunabilme vasfı olan bir elektronik sistem veya veri bütününün bulunup bulunmadığı şeklinde belirlenmelidir. İşte bu noktada hack veya hile programlarının üretilmesi için bunların asıl oyun kodlarını içeren dosyaların indirilmesinden sonra işlenmesi veya dönüştürülmesi sürecindeki eylemlerle bilişim suçuna konu edildiklerini kabul etmek gerekir. Uygulamada karşılaşılan bazı kararlarda hack veya hile programlarını üreten kişilerin bunları kendi bilgisayarlarında, oyun yayıncısının sistemi üzerinde bir işlem yapmaksızın üretmelerinin sisteme yetkisiz erişim veya müdahale vasfında olmayacağı şeklinde değerlendirmelerde bulunulduğu görülmüştür. Oysa az evvel ifade edildiği gibi eylemin mutlak suretle çevrim içi sistemde ve çevrim içi şekilde ortaya çıkması şart değildir. Çevrimiçi bir sistemi veya buradaki veri bütününü ister hukuka uygun veya ister hukuka aykırı bir şekilde ele geçiren kişinin daha sonra bunları işlemesi, dönüştürmesi ve bu suretle hack veya hile programlarını üretmesi halinde artık sisteme müdahale, verileri bozma, bunu satma halinde haksız menfaat elde etme eylemlerinin işlendiğini kabul etmek gerekir.

Oyun kodlarının kullanılmaya hazır ve elverişli iş ürünleri vasfında olduğu noktasında da bir tereddüt göstermemek gerekir. TTK anlamında oyun kodları yayıncının işletmesinin ve faaliyetinin ana unsurlarının başında gelir. Bunların hack veya hile programları üretmek amacıyla kullanımı da başkasının kullanılmaya hazır veya elverişli iş mahsüllerinden haksız yararlanmak suretiyle tipik bir haksız rekabet hali yaratmaya son derece uygundur. Hack veya hile programlarını üretenlerin bu suretle haksız menfaat elde ettikleri, başkasının emeğinden hukuka aykırı şekilde zenginleşmek amacıyla istifade ettikleri noktası oldukça net görünmektedir. O halde haksız rekabet hukuku da hack veya hile programlarının yaptırımı tabi tutulmasına son derece elverişli bir görünüm arz etmektedir.

OYUN

Fikri hukuk bakımından eser vasfındaki dijital oyunların kodlarına yapılan müdahale eser sahibinin izni olmadan eserde değişiklik yapma, eser izinsiz işleme, uygulamada olduğu gibi hack veya hile programlarının satışa konu edilmesi ise haksız ve hukuka aykırı şekilde olmak üzere bunlardan menfaat elde edilmesi anlamına gelmektedir. Bu sebeplerle oyunlara dair hack veya hile programlarının esere doğrudan tecavüz vasfı arz ettikleri de kabulü gereken bir diğer açık sonuçtur.

Buraya kadar kısaca özetlediğimiz bazı hukuki düzenlemeler karşısında dijital oyun hack veya hile programlarının vasıflandırılmasına dair değerlendirmeler kısa vadede hukukçular tarafından daha fazla ve daha derin şekilde tartışılmaya adaydır. Teknoloji çağının en çok tüketilen ürünü olmaya aday dijital eğlence araçlarının ve bunların arasında en başta yer alan dijital oyunların ticari olarak artan kıymetine paralel bir şekilde kuvvetlenen bir hukuki korumaya layık ve muhtaç olduğu ise uygulamada sıklıkla ve ancak dijital oyunların ticari kıymetinin, cirolarının, yayıncıların işletme kapasitelerinin veya bazen çalışan sayılarının dikkate alınması ile mümkün olabilmektedir. Hukukun bir menfaati korurken onun ticari kıymetine bakmak gibi bir parametreyle bağ kurması son derece hatalı ve yaygın bir yaklaşımdır. Kaldı ki oyun endüstrisi bakımından korumaya tabi tutulması talep edilen menfaat olan oyunların ticari değeri sanıldığı kadar aksine oldukça yüksek ve düşülenden daha fazlasına sahiptir. Bu sebeplerle bugün için dijital oyunların fikri hukuk, haksız rekabet veya bilişim suçlarına ilişkin düzenlemeler kapsamında hak ettikleri hukuki himayeye tabi tutulmaları özellikle yaygın bir hak ihlali türü olan hack veya hile programları bakımından izah edildiği şekilde netleşmekte olan bir çerçeveye sahiptir.

AIPPI
TÜRKİYE

MARKA

MARKA

Yazarlar: Zeynep Seda Alhas
Stj. Av. Baran Güney
Zeynep.Alhas@gun.av.tr

ANAYASA MAHKEMESİ'NİN 09.04.2014 TARİH VE 2013/147E. İLE 2014/75K. SAYILI, 556 SAYILI KHK'NIN 42/(C) BENDİNİN İPTALİ KARARI ÜZERİNE BİR İNCELEME

İstanbul 4. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi tarafından, 556 sayılı Markaların Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin ("KHK") 42. maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinin Anayasa'nın 2., 35. ve 91. maddelerine aykırı olduğu gerekçesiyle Anayasa Mahkemesi'ne itiraz yoluyla iptal başvurusunda bulunulmuştur. Anayasa Mahkemesi'nin incelemesi sonucunda, 24.07.2014 tarih ve 29070 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan 09.04.2014 tarih ve 2013/147 E. 2014/75 K. sayılı kararı ile 556 sayılı KHK'nın 42/(c) bendi iptal edilmiştir.

Anayasa'ya aykırı olduğu gerekçesiyle iptaline karar verilen, KHK'nın "Hükümsüzlük Halleri" başlıklı 42/1(c) maddesi şu şekildedir:

"c) 14 üncü maddeye aykırılık. (Ancak, 5 yılın dolması ile davanın açıldığı tarih arasında ciddi biçimde kullanma hükümsüzlük nedeni sayılmaz. Dava açılacağı düşünülmekle kullanma gerçekleşmiş ise, mahkeme davanın açılmasından önceki üç ay içerisinde gerçekleşen kullanmayı dikkate almaz.)"

KHK'nın 14. maddesine göre ise "Markanın, tescil tarihinden itibaren beş yıl içinde, haklı bir neden olmadan kullanılmaması veya bu kullanıma beş yıllık bir süre için kesintisiz ara verilmesi halinde, marka iptal edilir."

Markanın hükümsüz kılınmasının sonuçları ile ilgili olarak KHK'nın 44. Maddesi, markanın hükümsüzlüğüne karar verilmesi halinde, kararın sonuçlarının geçmişe etkili olduğunu düzenlemektedir. Buna göre kullanmama sebebiyle mahkeme tarafından hükümsüzlüğüne karar verilen bir marka, başvuru tarihinden itibaren geçersiz sayılmaktadır.

İstanbul 4. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesi nezdinde gerçekleştirmiş olduğu iptal başvurusunun gerekçesinde Anayasa'ya aykırılık sorununun, markanın kullanılmamasının yaptırımının bir iptal sebebi olarak

MARKA

değil de hükümsüzlük sebebi olarak düzenlenmesinden kaynaklandığı açıklanmıştır. Gerekçede, KHK'nın 44. maddesi uyarınca hükümsüzlük kararlarının geçmişe etkili olacak şekilde hüküm ifade edeceği, oysaki markayı kullanmamanın bir iptal sebebi olarak düzenlenmesi ve dolayısıyla kararın kesinleştiği andan itibaren hüküm ifade etmesi gerektiği belirtilmiştir. Yine gerekçede devamla KHK'nın 42/1(c) maddesinin, mülkiyet hakkının ancak kamu yararı amacıyla ve kanunla sınırlanabileceğini öngören Anayasa'nın "Mülkiyet Hakkı" başlıklı 35. maddesine aykırı olduğu; bu şekilde özünde bir mülkiyet hakkı olan marka hakkının hukuka aykırı bir şekilde geçmişe etkili olacak şekilde geçersiz kılınmasının kazanılmış hakları ihlal ettiği ve bu durumun "Hukuki İşlem Güvenliği" ve "Kazanılmış Hakların Korunması" ilkeleri yönünden Anayasa'nın 2. maddesindeki "Hukuk Devleti" ilkesine de aykırı olduğu ortaya koyulmuştur.

Sayın Mahkemece son olarak, tüm bunların yanı sıra, Anayasanın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümünde yer alan siyasî haklar ve ödevler kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemeyeceğinden, özünde bir mülkiyet hakkı olan marka hakkının KHK ile düzenlenmesinin Anayasa'nın 91. maddesine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Anayasa Mahkemesi incelememize konu kararında özetle;

"İtiraz konusu kuralın KHK'nın 14. maddesine atıfta bulunarak markanın tescil tarihinden itibaren beş yıl içinde haklı bir nedene dayanmaksızın kullanılmaması veya kullanımına beş yıl kesintisiz ara verilmesi hallerinin hükümsüzlük nedeni olarak belirlendiği, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrasında "... Sıkıyönetim ve olağanüstü haller saklı kalmak üzere, Anayasanın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri..."in kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemeyeceği, Anayasa'nın "Mülkiyet Hakkı" başlıklı 35. maddesinde herkesin mülkiyet ve miras haklarına sahip olduğu, bu hakların ancak kamu yararı amacıyla kanunla sınırlanabileceği, mülkiyet haklarının kullanılmasının toplum yararına aykırı olamayacağı, Anayasa'nın 'Kişinin Hakları ve Ödevleri' başlıklı ikinci bölümünde yer alan mülkiyet hakkına ilişkin olarak kanun hükmünde kararname ile düzenleme yapılmasının mümkün olmadığı...

...İtiraz konusu kuraldaki düzenleme, mülkiyet hakkının konusunu oluşturan marka hakkıyla ilgili olduğundan kural, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrasına aykırıdır."

gerekçesiyle 556 sayılı KHK'nın 42/1(c) maddesinin iptaline karar vermiş – ve aslen KHK'da bulunan tüm hükümsüzlük maddelerinin Anayasa'ya aykırılık sebebi ile iptal edilebilirliğini de ortaya koymuştur. Anayasa Mahkemesi söz konusu kararında iptali istenen kuralın Anayasa Mahkemesi'nin 91. maddesine aykırı olduğuna karar verdikten sonra anılan kuralın ayrıca Anayasa'nın 2. ve 35. maddeleri yönünden incelenmesine gerek görmemiştir.

MARKA

Yukarıda KHK'nın verilen ilgili maddelerinden de açıkça anlaşılacağı üzere markanın kullanılmamasının yaptırımı 42. maddesinde "hükümsüzlük" olarak öngörülmüş; KHK'nın 14. maddesinde ise tescil tarihinden itibaren beş yıl içinde, haklı bir neden olmadan kullanılmayan veya kullanımına beş yıllık bir süre için kesintisiz ara verilen markanın "iptal edileceği" belirtilmiştir. Bu durum gerçekten KHK'da kullanılan terimler açısından tutarsızlık yaratmakta olup, bu tutarsızlığın nedeni ise genel olarak, kaynak düzenlemeler olan 89/104 sayılı Yönerge ile 40/94 sayılı Tüzük'ün Türkçeye aktarılmasında özensiz davranılması olarak gösterilmektedir⁵.

Aslında öğretide de uzun süreden beri markanın kullanılmamasının yaptırımının hükümsüzlük mü iptal mi olarak anlaşılması gerektiği konusu tartışılmaktadır. Sayın Prof. Dr. Ünal Tekinalp Fikri Mülkiyet Hukuku adlı eserinde markayı kullanma zorunluluğuna uyulmamasının yaptırımının, markanın korunmasız kalması değil, iptali olması gerektiğini belirtmiştir⁶. Sayın Arslan Kaya da Marka Hukuku adlı eserinde *"Hükümsüzlük kararının tescilin yapıldığı andan itibaren hüküm doğuracağı kuralı, esasen tüm hükümsüzlük halleri bakımından geçerli değildir. KHK'da hükümsüzlük hali olarak sayılan gerçekte ise birer iptal sebebi olan; (i) markanın kullanılmaması, (ii) markanın yaygın ad haline gelmesi, (iii) kullanım neticesinde markanın tescil edildiği malların veya hizmetlerin niteliği, kalitesi, üretim yeri ve coğrafi kaynağı konusunda yanlış anlama ihtimalini doğurması, garanti markası veya ortak markanın teknik yönetmeliğe aykırı kullanılması hallerinde mahkemenin kararı bir iptal ilamı niteliğindedir."*⁷ demektedir.

Nitekim Türkiye'nin de 26 Mart 1995 tarihinden beri taraf olduğu Ticaretle Bağlantılı Fikri Mülkiyet Hakları Anlaşması (TRIPS)'nin 19. maddesi "Tescilin idame ettirilmesi için markanın kullanılması gerekli ise, tescil sahibi tarafından markanın kullanılmasını önleyen engellerin varlığına dayalı olarak geçerli nedenler ileri sürülmedikçe, tescil ancak markanın kullanılmadığı kesintisiz en az üç yıllık bir süre geçtikten sonra iptal edilebilir." hükmünü düzenlemektedir. Benzer şekilde 2008/95 EC sayılı AB Marka Direktifi ve 207/2009 sayılı Topluluk Marka Tüzüğü'nde markanın kullanılmamasının yaptırımını iptal olarak düzenlemektedir.

Aslında Yargıtay kararlarında da, bu maddelerde yer alan "hükümsüzlük" ve "iptal" kavramları arasındaki çelişki tartışma konusu yapılmış ve bu çerçevede, bir markanın kullanılmama sebebiyle hükümsüzlüğü değil ancak iptalinin söz konusu olabileceği belirtilmiştir. Örneğin Yargıtay 11. HD., 09.11.2009 T., 2008/2271E., 2009/11685K. sayılı kararında "556 sayılı KHK'nın 14. maddesi hükmünde markanın hükümsüzlüğü değil, iptaline karar verileceği düzenlenmektedir. Bu durumda hükümsüzlüğe değil, iptaline karar verileceği düzenlenmektedir. Bu durumda hükümsüzlükten farklı olarak iptal kararı ileriye doğru sonuç doğuracağından, öncelikle mahkemece bu husus dikkate alınarak uyuşmazlığın dava tarihine göre çözülmesi gerekirken

5- **Yasaman, Hamdi;** Marka Hukuku, Vedat Kitapçılık, İstanbul – 2004, s. 651

6- **Tekinalp, Ünal;** Fikri Mülkiyet Hukuku, Vedat Kitapçılık, İstanbul – 2012, s. 459

7- **Kaya, Arslan;** Marka Hukuku, Arıkan, İstanbul - 2006 s. 326 vd

MARKA

mahkemenin hükümsüzlük kararı verilmiş ve geriye doğru sonuç doğmuş gibi karar verilmesi doğru görülmemiştir.” şeklinde karar oluşturmuştur.

Bu nedenle 556 sayılı KHK’nın kaynak metnindeki düzenlemeler ışığında ve iptal ile hükümsüzlük sebeplerinin niteliğinden (iptale neden olan olayların tescilden sonra ortaya çıkması, hükümsüzlük sebeplerinin ise baştan mevcut olması) hareketle Türk öğretisinde de 556 sayılı KHK’nın 44. maddesinde değişiklik yapılması ve 42/1(c) maddesi uyarınca hükümsüzlük kararı verilmesi sonucunda bu kararın davanın açıldığı tarihten itibaren hüküm doğurması yönünde değişiklik yapılması gerektiği önerilmekteydi.

Nitekim Anayasa’ya aykırılık başvurusunda bulunan İstanbul 4. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi de gerekçesinde, en çok bu husus üzerinde durulmuş ve aslen bir iptal hali olarak ele alınması gereken bu halin bir hükümsüzlük sebebi olarak öngörülmüş olmasının uygulamada birçok soruna yol açtığı belirtilerek, bunun mülkiyet hakkının ihlaline sebebiyet verdiği açıklanmıştır. Gerçekten de özellikle tescilden itibaren hiç kullanılmamış bir marka aleyhine tescil tarihinden itibaren beş yılın geçmesi ile hemen dava açılması halinde, marka sahibinin hakkı neredeyse tescil anına kadar sınırlanmakta, bir anlamda marka sahibinin kullanıma başlamak açısından sahip olduğunu düşündüğü güvenli süre ortadan kaldırılmaktadır.

Anayasa Mahkemesi’nin kararı yukarıda açıklanan tutarsızlığa dayandırılmamış olmakla birlikte, yine iptal/hükümsüzlük sorunsalına giden bir uygulama boşluğuna yol açılmış gibi görünmektedir.

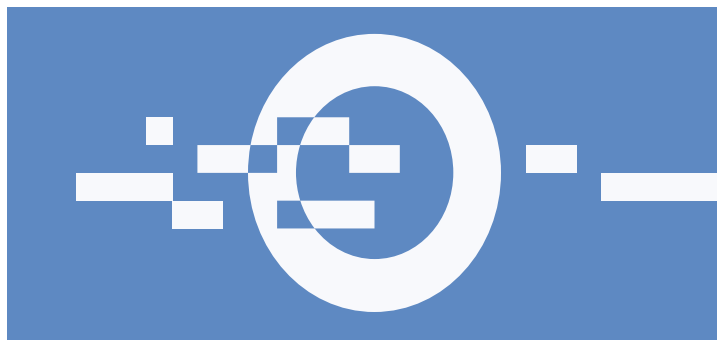
Bir yorum, her ne kadar KHK’nın 42/1(c) maddesi iptal edilmiş olsa da, aslında bu hükmün atıfta bulunduğu KHK’nın 14. maddesinin halen yürürlükte ve hukuken geçerli olduğuna dayanmaktadır. Yani Anayasa Mahkemesi’nin iptal kararının, maddeler arasındaki çelişkiyi ve öngörülen iki farklı sonucu – hükümsüzlük ve iptal – ortadan kaldırdığı sonucuna varılacak ve markanın kullanılmaması halinde karşılaşılabileceği yaptırımın artık “iptal edilebilirlik” olarak kabulü ile, derdest ve açılacak davalar “iptal davaları” olarak ele alınacaktır.

Bir diğer yoruma göre ise, her ne kadar KHK madde 14 halen yürürlükte olsa da bu madde yalnızca kullanılmayan markaların iptal edilebileceğini belirtmekle yetinmekte ve fakat KHK iptal prosedürünün nasıl işleyeceği konusunda sessiz kalmaktadır. Bu itibarla sürecin ne şekilde ileri sürüleceği konusunda bir uygulama boşluğu vardır. Bunun da ötesinde, Anayasa Mahkemesi’nin kararı mülkiyet hakkına ilişkin olarak KHK ile düzenleme yapılamayacağına dayanmakta olduğundan, yine bir KHK hükmü niteliğindeki m.14’e dayanarak yargılamaların devamı da aynı aykırılığı yaratacaktır. Dolayısı ile bu aşamada, kanun ile yeni bir iptal hükmünün düzenlenmesi gerekmektedir.

MARKA

Anayasa Mahkemesi'nin verdiği iptal kararından sonra mahkemeler ve Yargıtay nezdinde derdest kullanmama sebebiyle hükümsüzlük davalarının red mi edileceği, yoksa yargılamaya yukarıda açıklandığı gibi KHK m.14'e dayanarak devam mı edileceği hususundaki değerlendirmeler devam ederken, 13-14 Ekim 2014 tarihlerinde İstanbul Barosu tarafından İstanbul Üniversitesi'nde gerçekleştirilen "Fikri ve Sınai Haklarda Problemler ve Çözüm Yolları" konulu Sempozyum'da konuşan Yargıtay 11. Hukuk Dairesi üyesi Sayın Hakim Levent Yavuz bu konuya ilişkin Daire olarak yapmış olduğu değerlendirmelerde, markanın kullanılmaması nedeniyle açılan hükümsüzlük davalarında Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin yerleşik içtihadı gereğince kullanmama halinin bir iptal sebebi olarak kabul edildiğini, KHK'nın 42. maddesinin yalnızca (a) ve (b) bentlerinin hükümsüzlük hali olduğunu ifade ettikten sonra, Anayasa Mahkemesi KHK'nın 42/1(c) maddesini iptal etmiş olmasına rağmen KHK'nın 14. maddesinin halen müeyyidesi ile birlikte yürürlükte olduğunu ve kullanmama sebepli davaların da Daire tarafından bu maddeye göre değerlendirilmekte olduğunu belirtmiştir. Buna göre Anayasa Mahkemesi'nce verilen iptal kararından sonra önlerine temyiz incelemesi için gelen bir davaya ilişkin olarak Daire tarafından verilen, henüz yayınlanmamış 09.09.2014 T, 2014/8140 E., 2014/13416 K. sayılı kararlarında açıkça, mahkemenin hükümsüzlüğe ilişkin kararının uyuşmazlık konusu markanın iptali olarak yorumlanması gerektiğine karar verdiklerini belirtmiştir.

Bu halde kullanmama halinin yaptırımına dair boşluk bu şekilde doldurulacak gibi görünmekle birlikte, Anayasa Mahkemesi'nin bu ilk olmayan ve halihazırdaki durumun değişmemesi halinde son da olmayacağı ortada olan iptal kararı, öğretide ve uygulamada da sıklıkla eleştirildiği üzere, Türk hukukunda fikri mülkiyet haklarının kanunla düzenlenmemiş olmasının ne kadar sakıncalı olduğunu yeniden ortaya koymuştur.

AIPPI

PATENT

PATENT

Yazar: Av. M. N. Aydın Deriş
aderis@deris.com.tr

TÜRK PATENT VE ADLİ UYGULAMASINDA PATENT KISMİ HÜKÜMSÜZLÜK KARARLARININ AMAÇLANANDAN FARKLI ETKİLER YARATMASI VE BUNDAN KAYNAKLANAN HUKUKİ BELİRSİZLİK

Bilindiği üzere, 551 sayılı Patent ve Faydalı Model Haklarının Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, patentlere ve faydalı modellere karşı itirazda bulunulmasını öngörmemektedir. Bu bağlamda başvurusu yapılmış olan ulusal Türk patentlerine/faydalı modellerine itiraz etmek mümkün olmamasına rağmen, Türkiye’de geçerli olan Avrupa patentlerine, Avrupa Patent Ofisi nezdinde itiraz edilebilmektedir.

Diğer taraftan, 551 sayılı Kanun Hükmünde Kararname, bir Türk patentinin/faydalı modelinin mahkeme kararı ile tamamen ya da kısmen hükümsüz kılınmasını öngörmektedir. Sorun da esasında bu seviyede bulunmaktadır. Çünkü, Türk patent ve adli uygulaması, yürütülen bir dava çerçevesinde istemlerin, hakim in de karar/katkısıyla değiştirilmesini öngörmemekte ve organize etmemektedir.

Mahkeme tarafından kararlaştırılan bir kısmi hükümsüzlük, istem(ler)de herhangi bir değişikliğe gidilmeksizin, ilgili istem(ler)in, istem takımından çıkartılması suretiyle yapılmaktadır. Özellikle de ana ya da bağımsız istem(ler)in, hükümsüz kılınarak, bazı bağımlı istem(ler)in geçerli kalmaya devam etmesi halinde, geçerli olmaya devam eden istem(ler) tamamen anlamsız ve fiiliyatta uygulanamaz bir hal alabilmektedir. Böyle bir senaryoda patent kısmen geçerli olmaya devam edecek, ancak geçerli olmaya devam eden (bağımlı) istem(ler)in, bu istem(ler)in bağılı bulunduğu ana/bağımsız istem olmaksızın anlaşılabilmesi ve tatbik edilebilmesi zor olduğundan, fiilen uygulanabilirliği olmayacaktır.

Sonuç olarak, mahkeme patent in kısmi olarak hükümsüz kılınmasına karar vermiş olsa da patent in geçerli olmaya devam eden (bağımlı) istem(ler)i, fiilen uygulanabilir olmaktan çıkabilmektedir.

PATENT

Şayet, geçerli olmaya devam eden (bağımlı) istem(ler) anlaşılabilir/tatbik edilebilir ise(ler), bunlar, bağımlı oldukları ve hükümsüz kılınan ana/bağımsız istem kapsamındaki unsurlarla kısıtlanmaksızın yalnızca kapsadıkları unsurlar itibariyle öne sürülmek durumunda olacaklardır. Bu durumda (bağımlı) istem(ler)in, bağlı olduğu ana/bağımsız istemin tüm unsurlarını da içermesi kuralına riayet edilmemiş olacak ve bu nedenle de patentin orjinal ita edilmiş istem(ler)i ile saptanan sınırlardan daha geniş sınırlar itibariyle uygulanması söz konusu olabilecektir.

Geçerli olmaya devam eden (bağımlı) istem(ler) kapsamındaki unsurun(ların), ana/bağımsız istem kapsamındaki unsur(lar)la birlikte ileri sürülmemesi, (bağımlı) istem(ler)in kapsamını genişletmiş olacaktır, -ki, bu da amaçlanan etkinin tam tersidir. Diğer bir deyişle, böyle bir senaryoda, patentin ita edilmiş (original) halinde var olan ana/bağımsız istem ve bağımlı istem(ler) ilişkisi bozulmuş olacaktır.

Her iki halde, kararın etkileri mahkemece amaçlanan etkilerinin ötesinde ve bunlardan farklı olacaktır. Bunun da temel bir hukuki belirsizlik kaynağı teşkil ettiğini kabul etmek gerekir.

İstanbul 3. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi'nin 2006/686 E., 2010/200 K. sayılı kararı incelendiğinde, hukuki belirsizliğin somut bir karşılığını bulmak mümkün. Zira, Yargıtay'ca onanıp, kesinleşmiş bulunan söz konusu kararda, davaya konu TR 2004/02462 Y sayılı faydalı model belgesinin 1 ve 3 no.lu istemleri çıkarılmak suretiyle kısmen hükümsüzlüğüne ve sicilden terkinine, 2 ve 4 no.lu istemleri yönünden hükümsüzlük talebinin reddine karar verilmiştir. Karara konu TR 2004/02462 Y sayılı faydalı model belgesinin istemleri aşağıda belirtildiği gibidir:

İstem 1: Buluşumuz Tek Taraflı Pano birbirine birleştirilen üç ana parçadan meydana gelmektedir. (**hükümsüz kılınmıştır**)

İstem 2: İstem 1'de bahsi geçen buluş olup, özelliği üst ana parçanın en üst ve orta kısmında yer alan ve içe kıvrılan parça bulunmasıdır.

İstem 3: İstem 1'de bahsi geçen buluş olup, özelliği panonun ayakta durabilmesi için ve dengenin korunması için alta bir parça bulunmasıdır. (**hükümsüz kılınmıştır**)

İstem 4: İstem 1'de bahsi geçen buluş olup, özelliği öne eğilmek suretiyle iki kanadın durmasını sağlayan parçanın (11) bulunmasıdır.

Hükümde kalmaya devam eden 2 ve 4 nolu istemler itibariyle, "özelliği üst ana parçanın en üst ve orta kısmında yer alan ve içe kıvrılan parça" veya "özelliği öne eğilmek suretiyle iki kanadın durmasını sağlayan parça (11)" ihtiva eden tüm faydalı model başvurularının veya fiili kullanımların, 551 sayılı KHK uyarınca TR 2004/02462 Y sayılı faydalı model belgesini ihlal ettiğini ileri sürmek mümkün olacaktır.

PATENT

Mütekabil bir Avrupa patenti söz konusu ise ve Türkiye’de buna tekabül eden ulusal bir Türk patentine veya başvurusuna karşı bir dava açıldı ise, ihtilaf daha da çetrefilli bir hal almakta ve belirsizlikler artmaktadır. Avrupa patentine itiraz edilmesi ve bunun sonucu olarak istem(ler)de değişiklik yapılması durumunda, mütekabil Avrupa patentinin istem(ler)inde yapılan değişikliklerin, dava süreci içinde hakimin insiyatifine bağlı olarak, Türkiye’de ulusal olarak yapılan başvuruya nasıl yansıtılacağı bilinmemektedir.

Bir Avrupa patenti için Türkiye’de koruma talep edilmesi ve Avrupa patentinin itiraz işlemleri henüz sona ermeden Türkiye’de de bir dava sürecinin başlaması halinde de benzer bir belirsizlik hakimdir. Avrupa patentinin, itiraz işlemleri itibariyle, istem(ler)inde yapılan değişiklikler, Türk mahkemeleri önüne götürülmeden evvel, Türk Patent Enstitüsü nezdinde yapılacak başvuru ile Türkiye’ye uzatılmak durumundadır.

Böyle bir durumda, patentin orijinal ita edilmiş istem(ler)ine dayanarak açılan Türkiye’deki davada, Avrupa patenti itiraz işlemleri sırasında değiştirilen sonraki daraltılmış istemlerin olumsuz etkileri olabilir. Şöyle ki; Mahkemelerimizin ilgili istemleri bir bütün olarak muhafaza etmesi ya da hükümsüz kılması şeklindeki uygulamaları, patent ile sağlanan korumanın sınırları ve hukuki belirlilik açısından önemli bir yetersizlik olarak karşımıza çıkmaktadır.

Yukarıda belirtilen senaryolardan itibaren, ortaya çıkan hukuki belirsizlik izahtan varestedir. Patent koruması ile ilgili hükümleri de içeren ve yasalaşması beklenmekte olan Kanun tasarısı, bu konuyu açıklığa kavuşturacak ayrıntılı bir hüküm ihtiva etmemektedir. Bu itibarla bu alanda devam eden belirsizliğin mümkün olduğu ölçüde giderilmesi için yasalaşması beklenen taslakta bu konuya yer verilmesi önem taşımaktadır.

Ancak yaşanmış vakıaları yansıtan bu senaryolardan farklı olan vakıaların/uyuşmazlıkların, meslektaşlarımızca/ilgililerce ilaveten bildirilmesine müteşekkir kalırız. Bu katkılar, patent koruması için mühim olan bu konuyu mümkün olan en geniş ve kapsayıcı şekilde irdelemek imkânı verecektir.

PATENT

Yazar: Av. Mario Franzosi
MILANO

ULUSAL DAVALARDA TESCİL SONRASI İSTEM KISITLAMALARI. DEĞİŞKEN GEOMETRİLİ PATENTLER. (*Ödüllü sorularımızı içermektedir.)

1. Avrupa Patent Sözleşmesi'nde tescilden sonra istemlerin kısıtlanmasına ve değiştirilmesine izin verilmektedir. EPC Madde 105a ve 123. Bu işlem EPO'da yapıldığında (merkezi kısıtlama) etkileri EPC Madde 68 uyarınca (çok açık olmayan bir biçimde) düzenlenir. EPO Direktörü Heli Pihlajamaa sistemi açıklamıştır.

Ancak aynı zamanda ulusal kanunların çoğunda da tescilli patentlerin kısıtlanmasına veya değiştirilmesine izin verilir (yerel kısıtlama). Üye ülkelerin her biri bu konuda farklı yaklaşımlarda bulunabilir. Yerel kısıtlamalar ulusal kanunlar uyarınca düzenlenir. Bu kanunlar Avrupa sistemiyle uyumlu olmalıdır ancak tam uyum garanti edilemez. Bunun sonucunda bir Avrupa patenti farklı ülkelerde farklı şekillerde değiştirilebilir ve dolayısıyla da farklı ulusal patentler ortaya çıkar. Bu değişken geometri sistemidir. Avrupa patenti tek bir patent olarak tescil edilir ancak daha sonra farklı başlıklar altında farklı kapsamlarda patentlere dönüşebilir: Bu oldukça rahatsız edici bir durumdur.

2. 27 ve 28 Haziran'da Milano Yüksek Mahkemesi'nde bir konferans* gerçekleştirildi:

Bu konferansta 5 ülkenin sistemleri hem usul hem de esasa göre incelendi. Usule ilişkin olarak değişikliğin nasıl ve ne zaman yapılacağı incelendi. Esasa ilişkin olarak ise ne tür değişikliklere izin verildiği incelendi. Konuşmacı olarak şu isimler katıldı:

İngiltere'den Robin Jacob (İngiltere ve Galler Temyiz Mahkemesi); Penny Gilbert (Avukat, Londra).

Almanya'dan Klaus Bacher (Bundesgerichtshof, Karlsruhe); Thornsten Bausch (Avukat, Münih).

Fransa'dan Jean Christophe Galloux (Paris Panthéon); Dariusz Szleper (Avukat, Paris).

Hollanda'dan Jan Brinkhoff (Eski Lahey Temyiz Mahkemesi); John Allen (Avukat, Amsterdam).

İtalya'dan Marina Tavassi (Milano Fikri Mülkiyet Yüksek Mahkemesi); Mario Franzosi (Avukat, Milano).

PATENT

Konferansın ilk gününde farklı sistemler karşılaştırıldı. Sistemdeki asıl şaşırtıcı (ki bana kalırsa şaşırtıcıdan öte şok edici) nokta, patent sahibinin patenti istediği zaman değiştirebiliyor olmasıdır. Dolayısıyla istemler tescilden sonraki ilk, ikinci ya da son yılda değiştirilebilir. Hatta patentin süresinin dolmasından sonra dahi değiştirilebilir. EPC Madde 68 yoluyla bu durumun yol açtığı sonuçların (Jefferson olsa patent sisteminin utanç kaynağı demeyi tercih ederdi) hafifletilip hafifletilemediği, üzerinde durulması gereken bir sorudur. Ben görüşümü kendime saklıyorum

3. Konferansın ikinci gününde bir farazi dava (ya da bir dizi farazi dava) gerçekleştirildi ve patent vekilleri bazı değişikliklerin kabul edilir olup olmadığını ve nelerin kabul edilmediğini tartıştı. Sonuçlar oldukça ümit vericiydi. Her ne kadar prensipte bütün ulusal sistemlerin farklı kuralları olsa da sonuçta bu kurallar çok da farklı olmayan şekillerde yorumlanabilmekteydi. Varılan bu sonuç 6 farklı istem değişikliği vakasının tartışıldığı farazi dava yoluyla da teyit edilmiş oldu. 4 farazi ülkeden gelen farazi yargıçlardan (Jacob, Tavassi, Bacher, Galloux, Franzosi) oluşan farazi bir mahkeme, değişikliklerin kabul edilebilirliği konusunda farazi bir karar aldı.

Bu yazının sonunda örnek farazi patenti ve farazi değişiklikleri sunuyorum. 6 vaka tartışılıp karara bağlandı.

4. Bilgilendirme görevim burada bitiyor, görevin gerisini size bırakıyorum. Yazının sonundaki metni inceleyip hangi değişikliğin kabul edilebilir hangilerinin kabul edilemez olduğunu belirtiniz. Sonuçları kontrolden geçireceğiz. Eğer doğru karar vermiş iseniz (yani yargıçların vardığı kararlara varırsanız) ödül olarak ABD doları cinsinden gerçek bir 1 sent veya üzerinde EPC MADDE 105a VE 123'Ü ANLAMAYI BAŞARDIM yazan bir belge alacaksınız. Belki de hem parayı hem belgeyi alırsınız. Göreceğiz. İyi şanslar.

**Konferans: Avrupa Patent Sözleşmesi ve bunun çeşitli üye ülkelerde uygulamaya geçirilmesini sağlayan yasalar ret veya hükümsüzlük davası esnasında patent istemlerinin değişikliğine izin verir. İstemlere dayanan adli talepten dolayı davanın devam ettiği süre içinde istemlerin değişikliği talep değişikliği olarak kabul edilir. Çeşitli Avrupa ülkelerindeki adli uygulamalarda gerek izin verilen değişiklik sayısı gerekse değişikliğin oluşturulması ile ilgili süreler açısından tutarlılık görünmemektedir (örneğin birçok ülkede kısıtlı iken "her durum ve derecede" ifadesiyle değişikliğe izin veren yasa ile İtalya'da sınırsızdır). Davanın devam ettiği süre içinde istem değişikliği oluşumu adil yargılanma hakkı ve silahların eşitliği ilkesi gibi birçok üye ülkenin anayasal olmasa dahi davasal temel hukuk belgesi ve Avrupa İnsan Hakları Konvansiyonu ile garanti edilen birçok hukuk ilkesi ile uyumlaştırılır. Bu oluşum, olaylarda, çeşitli üye ülkelerde ilgili özel patente ilişkin Avrupa'da tek bir biçimde oluşturulmak istenen*

PATENT

ve birleştirilmiş ekonomi politikası amacıyla gerçekleştirmeye yönelik farklı formülasyonları yürütebilir. Konferansın bir oturumunda beş ülkenin deneyimleri ve çözümleri karşılaştırılarak sadece İtalya'da değil tüm Avrupa'da benimsenebilecek ortak bir çizgi bulmak için sektördeki uzmanlar arasında bir karşılaştırma yapılmıştır.

ÖDÜLLÜ SORULARIMIZ

Soruları yanıtlayabilmek için aşağıdaki metni inceleyiniz.

Tarifname

Mevcut buluş, hayvanların özel tesislerde veya doğal ortamlarda veya bu ikisinin kombinasyonu ile yetiştirilmesine ilişkindir.

Hayvanları dış saldırılardan korumak, yineleyen bir sorun olup bunun için bilinen çözüm çit kullanımıdır. Ancak, tekniğin bilinen durumuna ilişkin bu çözüm yetersiz kalmaktadır. Dolayısıyla hayvanların daha etkin biçimde korunmasının sağlanması gerekmektedir.

Mevcut buluş, boynuzlugiller (Bovidae) familyasından koyunlar, köpekler, atlar ve ayrıca her ikisi de atgiller (Equidae) familyasına ait olduğundan atlarla benzer bazı özellikler taşıdığı bilinen eşekler dahil olmak üzere pek çok çeşitli hayvanların yetiştirilmesine yönelik hayvancılık tesislerimizde yapmış olduğumuz bir dizi gözlemin sonucudur. Ayrıca, tesisimizin içinde diğer hayvanlardan ayrı tutarak kurt da yetiştirmekteyiz. Ancak çeşitli türlerdeki hayvanlar arasındaki kazara ve tesadüfen gerçekleşen etkileşimleri gözlemleyerek, kurtların koyunlara saldırma eğilimi olduğunu, öte yandan köpeklerin de özellikle koyunlara yaklaşmaya çalışan kurtlara karşı koyunları koruma eğilimi olduğunu gözlemledik. Bunu müteakiben yaptığımız deneylerde, kurtların atlara yaklaşma girişiminde bulunduğu durumlarda köpeklerin atları da korumaya meyil gösterdiklerini bulduk. İlaveten, köpeklerin konutları yabancılara karşı koruma temayülünde olduklarını da gözlemledik. Dolayısıyla köpeklerin insanlara ve hayvanlara karşı koruyucu eğilimleri olduğu anlaşılmaktadır. Üstelik, insanların mevcudiyetinden bağımsız olarak tesise karşı düşkünlük geliştirmektedirler. Yürütülen çeşitli deneyler sonucunda, kurtların sıklıkla, köpeklerinkine benzer koruyucu davranışlar geliştirdiği görülmüş olup bu durum özellikle alanlar nispeten tenha ise veya askeri amaçlar için kullanılan alanlar gibi kısıtlı erişimi olan tesis binaları söz konusu olduğunda geçerlidir; kurtlar en cüretli ve korkusuz insanları dahi korkutmakta ve onları uzakta tutmaktadır.

Gözlemlerimiz sonucunda, istemimizde belirtilen çözüme varmış bulunmaktayız.

PATENT

PATENT A

Tarifname: Yukarıdadır.

Tescil edilen istem:

1. En az bir tesis binasını ve/veya bir grup hayvanı ve söz konusu tesis binasını ve/veya söz konusu hayvan grubunu korumak için bir köpeği içeren bir sistem.

S1 Tescil edilen istemin aşağıdaki şekilde değiştirilmesi kabul edilebilir midir?

Boynuzlugiller familyasından bir grup hayvanı ve söz konusu boynuzlugiller familyasından hayvan grubunu korumak için bir köpeği içeren bir sistem.

S2 Tescil edilen istemin aşağıdaki şekilde değiştirilmesi kabul edilebilir midir?

En az bir gayri meskun tesis binasını ve söz konusu gayri meskun tesis binasını korumak için bir köpeği içeren bir sistem.

S3 Tescil edilen istemin aşağıdaki şekilde değiştirilmesi kabul edilebilir midir?

Atgiller familyasından bir grup hayvanı ve sözkonusu atgiller familyasından olan hayvan grubunu korumak için bir köpeği içeren bir sistem.

S4 Tescil edilen istemin aşağıdaki şekilde değiştirilmesi kabul edilebilir midir?

İnsanları ve hayvanları ortaklaşa barındıran en az bir tesis binasını ve söz konusu tesis binasını, söz konusu tesis binası çitsiz olmak koşuluyla korumak için bir köpeği içeren bir sistem.

PATENT

PATENT B

Tarifname: Yukarıdadır.

Tescil edilen istem:

1. En az bir grup atı ve söz konusu at grubunu korumak için bir hayvanı içeren bir sistem.

S5 Tescil edilen istemin aşağıdaki şekilde değiştirilmesi kabul edilebilir midir?

En az bir grup eşeği ve söz konusu eşek grubunu korumak için bir hayvanı içeren bir sistem.

S6 Tescil edilen istemin aşağıdaki şekilde değiştirilmesi kabul edilebilir midir?

En az bir grup atı ve söz konusu at grubunu korumak için bir kurdu içeren bir sistem.

PATENT C

Tarifname: Yukarıdadır

Bağılantılı istem:

Bir tesis binası ve bu binayı koruyan bir hayvanı kapsayan bir sistem.

S7. Aşağıdaki bağlantılı istemin değiştirilmesine izin verildi mi?

Askeri kurulum amaçlı en az bir tesis binasını ve bu binayı koruyan bir kurdu kapsayan sistem

En az bir askeri kurulum ve bunu binayı koruyan bir köpeği kapsayan bir sistem.

PATENT

Yazar: Av. Aysel Korkmaz

Stj. Av. Merve Kurdak

Aysel.Korkmaz@gun.av.tr

551 SAYILI KHK. M. 149'DA BELİRTİLEN İHTARNAMENİN DAVA ŞARTI OLDUĞU YÖNÜNDEKİ YARGI KARARLARI IŞIĞINDA SON GELİŞMELER ÜZERİNE BİR İNCELEME

Türkiye Avrupa'da en çok gelişme gösteren ilaç pazarlarından biri olup ilaç sektöründe faaliyet gösteren 300'ün üzerinde yerli ve uluslararası firmayla hala bu alanda çok önemli bir büyüme potansiyeline sahip olduğunu ortaya koymaktadır.

İç pazarının bu kadar hareketli olduğu ve yabancı firmalar tarafından takip edildiği; aynı şekilde Avrupa'da da önemli bir paya sahip olduğu göz önüne alınca özellikle farma patentleri alanında uyuşmazlıklarının da gün geçtikçe artış gösterdiğini söylemek mümkündür.

Bu artışın özellikle 551 Sayılı Patent KHK m. 149'a dayalı olarak açılan menfi tespit davalarıyla desteklendiğini gözlemliyoruz. Esasen fiillerin patentten doğan haklara tecavüz edilmediğinin tespiti için doğrudan mahkemeye başvurmak sureti ile hallini talep ve dava etmek hem KHK m. 149'un mehzaz kanununa aykırılık teşkil etmekte hem de artan iş yüküne yenilerin eklenmesi anlamına gelmektedir.

Uygulamada 551 sayılı Patent KHK'nın 149.maddesinin 2.fıkrasında yer alan patent hakkı sahibine yapılacak bildirimin ihtiyari ya da zorunlu olup olmadığı meselesi tartışmalı olmakla birlikte son zamanlarda Yargıtay uygulaması m.149'da belirtilen ihtarname gönderimin ihtiyari değil zorunlu olduğu yönündedir. Patent KHK m. 149(2)'deki "Dava açılmasından önce... patent sahibinden görüşlerini bildirmesini noter aracılığı ile talep edebilir." hükmünün sonundaki "edebilir" ibaresinin "edecektir" şeklinde anlaşılması gerektiği kanaatindeyiz. Bu yanlışlık mehzaz kanundan tercüme sırasında yapılan isabetsiz bir tercüme nedeniyle olmuştur. Gerçekten de maddenin İngilizce metninde⁸ "prior to the institution of the proceedings, referred in the first paragraph a notice shall be served through the notary public" denilmekte ve maddenin noter aracılığı ile bildirimi seçimlik bir hak olarak değil, bir dava ön şartı olarak öngörüldüğü ortaya konulmaktadır. Aynı şekilde m. 149 (3)'teki "Bu talebin patent sahibine

8- Patent KHK.nun İngilizce metni için bkz. TPE, Yayın no : TPE/16, 1997, s. 69.

PATENT

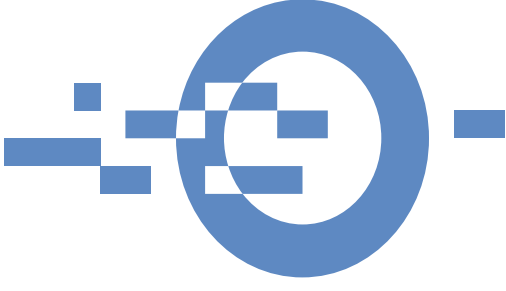
tebliğinden itibaren bir ay içinde patent sahibinin cevap vermemesi.... halinde, menfaat sahibi bu maddenin birinci fıkrasına göre dava açabilir.” hükmü de, 149 (2)’deki ibarenin hatalı bir tercüme olduğunu, maddenin ön bir dava şartı getirdiğini destekler niteliktedir. Bu hükmün amacı ise, esasen patent sahibinin önceden bilgilendirilmesini, patent ihlaline neden olabilecek bir durum varsa bunu taraflar arasındaki yazışmalarla ortaya çıkarılmasını, ancak taraflar arasında fikir ayrılığı ortaya çıktığı takdirde bunun mahkemeye intikal ettirilmesini öngörmektedir.

Ne var ki söz konusu maddenin sadece lafzı dikkate alındığında “talep edebilir” ifadesi uyarınca bu bildirim sanki davacıya sunulmuş ihtiyari bir seçenekmiş gibi algılanmaktadır. Nitekim bazı mahkemelerin de uzun yıllardır süregelen uygulamaları bu yönde olup dava açılmadan evvel ihtarname gönderilmesini ihtiyari olarak kabul etmektedirler.

Ancak son yıllarda benzer davalarda yerel mahkemelerin m.149’da öngörülen ihtarname hususunun, madde metninin bir bütün olarak değerlendirilerek ele alınması gerektiğinin altını çizdiği anlaşılmaktadır. İhtarname şartı yerine getirilmeksizin dava ikame edilmesi halinde dava şartının yerine getirilmediğinin kabulü ile davanın reddi gerektiği yönünde kararlar göze çarpmaktadır. Bu doğrultuda verilen Ankara (1) FSHHM’nin 2013/159 E. ve 2014/51 K. sayılı kararı Yargıtay 11. HD.’nin 23.06.2014 tarih, 2014/6103 E. ve 2014/11843 K. kararı ile onanmıştır.

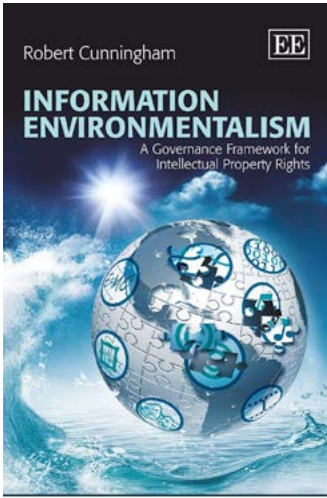
Yine İstanbul (1) FSHHM’nin 2012/126 E. ve 2013/150 K. sayılı kararına konu davada ihtarname şartı yerine getirilmeksizin dava ikame edilmesi sonrasında, dava kabul ile sonuçlansa dahi, davacı yanın daha evvel ihtarname göndermemiş olması da gerekçe gösterilerek davalı yan lehine vekâlet ücretine hükmedilmesine karar verilmiştir. Bu karar Yargıtay 11. HD.’nin 02.04.2014 tarih ve 2012/126 E. ve 2013/150 K. sayılı kararı ile aynen onanmıştır.

Son zamanlarda 551 Sayılı KHK m.149’da öngörülen ihtarname gönderilmesi hususunun maddenin lafzı ve de ruhuna uygun olarak bir dava şartı olarak ele alınmasının ve bu husus yerine getirilmeden evvel dava ikame edilmesinin davanın reddini gerektireceği yönündeki yaklaşımın Yüksek Yargı tarafından onanmasını son derece olumlu bir gelişme olarak nitelendirmekteyiz. Bu gelişme ülkemizde her olası ihtilafın mahkeme zeminine taşınmadan halline daha çok imkân tanıyarak uzlaşma kültürüne hizmet edecek hem de bunun doğal sonucu olarak yargıdaki iş yükünün azalmasına bir nebze de olsa imkân tanıyacaktır.

AIPPI
TÜRKİYE

PUBLICATIONS

Information Environmentalism: A Governance Framework for Intellectual Property Rights

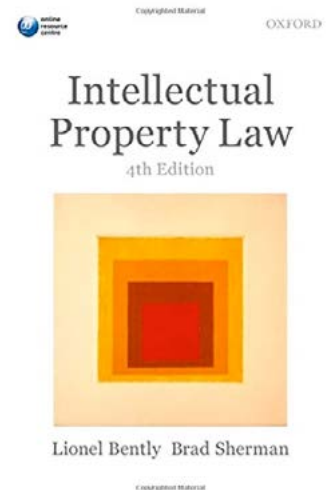
(November 14, 2014)

Information Environmentalism applies four environmental analytical frameworks - ecology, 'the commons', public choice theory, and welfare economics - to the information environment. The book neatly captures the metaphorical relationship between the physical environment and the information environment by alluding to the environmental philosophy of 'social ecology' and the emergent informational discourse of 'cultural environmentalism'. The book aims to develop, refine and integrate the theoretical foundations of cultural environmentalism based on the Dewey premise that 'there is nothing so practical as a good theory'. It is also built upon the proposition that the success of the environmental movement can be traced directly to the analytical frameworks of ecology, 'the commons', public choice theory and welfare economics. In the digital age, the regulation of information will have a critical impact upon the manner in which human beings conduct their lives, and the manner in which society functions more generally. In this sense, the book injects some gravitas into an issue that will become increasingly pressing throughout the 21st century.

Intellectual Property Law

(December, 2014)

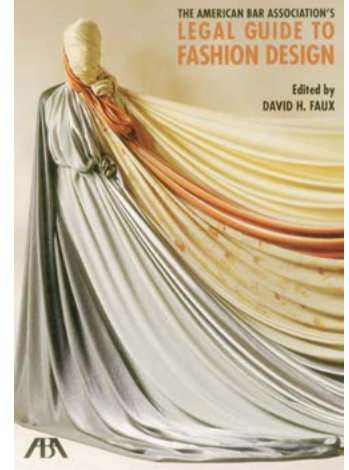
Bently & Sherman's Intellectual Property Law is the definitive textbook on the subject. The authors' all-embracing approach not only clearly sets out the law in relation to copyright, patents, trade marks, passing off, and confidentiality, but also takes account of a wide range of academic opinion enabling readers to explore and make informed judgements about key principles. The particularly clear and lively writing style ensures that even the most complex areas are lucid and comprehensible.

The American Bar Association's Legal Guide to Fashion Design

(October 07, 2014)

Fashion design is a tough business and now you need to protect and market your creations. This is the authoritative handbook you need to make your way through creation to copyright to clothing store. Written by experienced lawyers who work with fashion designer clients, this is the inside guide to the process of taking an idea and creating and selling a product—perfect for art, design, trade, and law schools; and burgeoning artists with an idea.

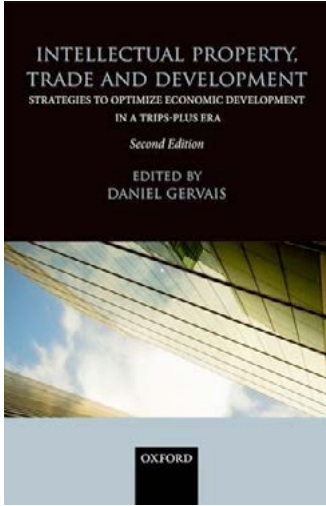

Intellectual Property, Trade and Development

(November 01, 2014)

This work responds to the increasing need in many countries to better understand linkages between intellectual property, trade rules, and economic and social development, and to find new ways of implementing intellectual property rules and optimizing their effects. It provides a comprehensive analysis of the latest legal, economic, political and social research and advanced current thinking on the relationship between intellectual property and trade and development.

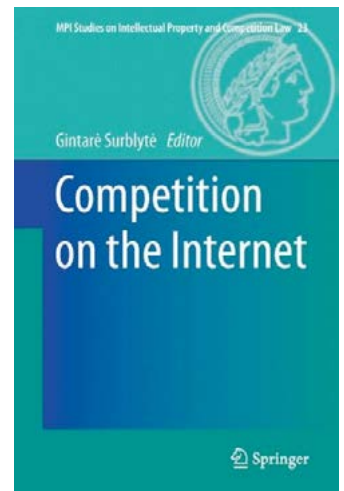
With new chapters addressing access to educational resources and innovation in the developing world, the use of traditional knowledge as a source of innovation, and TRIPS, TRIPS Plus and Developments across the whole of South Asia, this fully updated second edition presents new insights and discussions from economists and social scientists and benefits from access to the latest metrics and analytical tools available.

Competition on the Internet (MPI Studies on Intellectual Property and Competition Law)

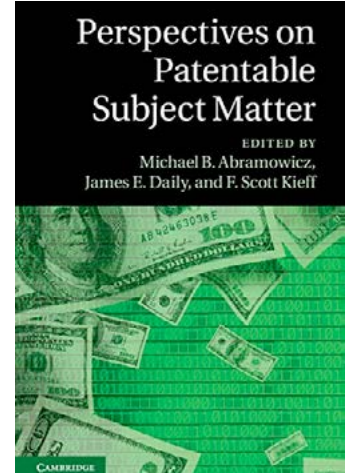
(November 14, 2014)

Undeniably widespread and powerful as it is, the Internet is not almighty: it can reach as high as the skies (cloud computing), but it cannot escape competition. Yet, safeguarding competition in “the network of networks” is not without challenges: not only are competitive processes in platform-based industries complex, so is competition law analysis. The latter is often challenged by the difficulties in predicting the outcome of competition, in particular in terms of innovation. Do the specific competition law issues in a digital environment presuppose a reconsideration of competition law concepts and their application? Can current competition law tools be adjusted to the rush pace of dynamic industries? To what extent could competition law be supplemented by regulation – is the latter a foe or rather an ally? This book provides an analysis of recent developments in the most relevant competition law cases in a digital environment on both sides of the Atlantic (the EU and the US) and assesses platform competition issues from a legal as well as an economic point of view.

Perspectives on Patentable Subject Matter
(November 30, 2014)

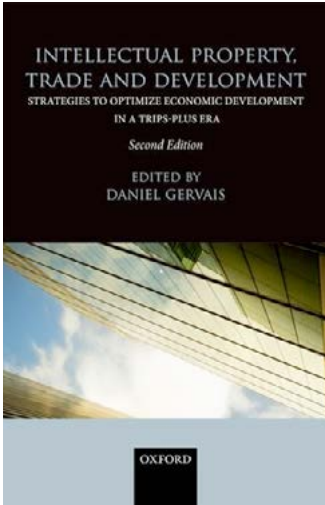
Perspectives on Patentable Subject Matter brings together leading scholars to offer diverse perspectives on one of the most pressing issues in patent law: the basic question about which types of subject matter are even eligible for patent protection, setting aside the widely known requirement that a claimed invention avoid the prior art and be adequately disclosed. Some leading commentators and policy-making bodies and individuals envision patentable subject matter to include anything under the sun made by humans, whereas other leaders envision a range of restrictions for particular fields of endeavor, from business methods and computer software to matters involving life, such as DNA and methods for screening or treating disease. Employing approaches that are both theoretically rigorous and grounded in the real world, this book is well suited for practicing lawyers, managers, lawmakers, and analysts, as well as academics conducting research or teaching a range of courses in law schools, business schools, public policy schools, and in economics and political science departments, at either the undergraduate or graduate level.

The SAGE Handbook of Intellectual Property
(December 13, 2014)

This Handbook brings together scholars from around the world in addressing the global significance of, controversies over and alternatives to intellectual property (IP) today. It brings together over fifty of the leading authors in this field across the spectrum of academic disciplines, from law, economics, geography, sociology, politics and anthropology.

This volume addresses the full spectrum of IP issues including copyright, patent, trademarks and trade secrets, as well as parallel rights and novel applications. In addition to addressing the role of IP in an increasingly information based and globalized economy and culture, it also challenges the utility and viability of IP today and addresses a range of alternative futures.

FİKRİ MÜLKİYET HAKLARI KORUMA DERNEĞİ

AIPPI Türkiye Ulusal Grubu

26 Eylül 2008 tarihi itibarıyla tüzel kişilik kazanmış bulunan ve T.C. Kanunlarına göre kurulu bağımsız bir dernek olarak yeni iç mevzuatı ile daha kurumsal bir yapıya kavuşan Fikri Mülkiyet Hakları Koruma Derneği, Uluslararası AIPPI Derneği ile işbirliği içerisinde, AIPPI Türkiye ulusal grubu misyonunu da üstlenmiş bulunmaktadır.

Hazırlayanlar

Bilge Taşkara
Deniz Sayın
Esin Karanki
Serda Etyemez
Yaşar K. Canpolat

Konuk Yazar

Av. M.N. Aydın Deriş
Av. Aysel Korkmaz
Stj. Av. Baran Güney
Av. Mario Frazosi
Dr. Mete Tevetoğlu
Stj. Av. Merve Kurbak
Av. Zeynep Seda Alhas

Önümüzdeki sayılarda Bülten çalışmamıza katkıda bulunmak isteyen üyelerimizin aippi_bulten@googlegroups.com mail adresi üzerinden iletişime geçmeleri rica olunur.

Fikri Gündem'de yayımlanan yazılar AIPPI Uluslararası ve/veya AIPPI Türkiye adına bağlayıcı olmamakla birlikte yazılar AIPPI Uluslararası ve/veya AIPPI Türkiye'nin resmi görüşü olarak nitelendirilemez. Yazılar yazarların kişisel görüşünü yansıtmakta olup, yazılara ilişkin her türlü sorumluluk tümüyle yazarına aittir.

Kapak Fotoğrafı

Yaşar K. Canpolat

Tasarım ve Uygulama

RUFF LAB.
alp@rufflab.com

FİKRİ MÜLKİYET HAKLARI KORUMA DERNEĞİ

AIPPI Türkiye Ulusal Grubu

İnebolu Sokak, No. 5
Deriş Patent Binası
Kabataş / 34427 İstanbul
Tel : (0212) 292 60 00
Fax: (0212) 293 76 76
<http://www.aippiturkey.org>
aippi@aippiturkey.org